

Lovforslagene sættes til forhandling.

Tastesen (S):

Den serie af lovforslag, der nu skal til behandling, kan for så vidt være regeringens bekræftelse på, at den sociale bistandslov skal træde i kraft fra den 1. april 1976 trods de forsøg, der gøres på at forhale lovens gennemførelse.

De væsentligste forandringer, der har sammenhæng med bistandsloven, skal ske i styrelsesloven for de sociale og sundhedsmæssige anliggender. Men rent aktuelt er det mest betydningsfulde vel nok, at amtsankenævnen skal begynde at fungere fra den 1. juli 1975. Den ophobning af sager, vi har fået i den sociale ankestyrelse for øjeblikket, er uholdbar og uværdig for et samfund, der ellers er velfungerende. Borgerne kan ikke være tjent med at skulle vente i 17 måneder eller længere på en afgørelse af de klager, der sendes til den sociale ankestyrelse. Derfor må der træffes foranstaltninger til at mindske den pukkel, der findes for øjeblikket. Socialministeren har foreløbig søgt finansudvalgets accept til en udvidelse af personalet i sagsbehandlingen, så man på den måde kan hale noget ind på pukkel, og de lovforslag, som her er kommet fra ministeren, er et udtryk for nye skridt på vejen mod at give borgerne en bedre og hurtigere service.

Jeg har bemærket mig, at det skønnes, at de lovændringer, der her er tale om, vil formindske sagsmængden i ankestyrelsen med ca. 10 pct., og dette opnås ved, at en række afgørelser bedst kan bedømmes lokalt af amtsankenævn som sidste klageinstans.

Ved vurderingen af hele spørgsmålet om borgernes ret til klage over sociale afgørelser er det meget væsentligt, at vi finder frem til den rette balance. På den ene side skal det være en klar ret, at borgerne kan klage over en afgørelse, som de synes er urimelig. De sociale afgørelser må træffes på et så ligeligt grundlag som muligt, så der ikke sker forskelsbehandling af befolkningen. På den anden side må klagesystemet ikke være en så tung kolos, at det tager flere år at komme igennem systemet. Derfor må vi have et klagesystem, der virker hurtigt og retfærdigt over for hele befolkningen. Når vi vedtager de lovforslag, der her er til

behandling, er vi kommet et godt skridt ad denne vej.

Spørgsmålet om amtsankenævnenes sammensætning skal drøftes under udvalgsarbejdet. Efter min mening bør de amtsrådsmedlemmer, der vælges til amtsankenævnet, ikke samtidig kunne være medlemmer af en primærkommunalbestyrelse. Det er vigtigt, at det er friske øjne, der ser på sagen i anden klageinstans, således at hensynet til de mennesker, der har truffet en afgørelse i første led, er uden betydning for amtsankenævnets medlemmer.

Forslaget om den ændrede sammensætning af de regionale revaliderings- og pensionsnævner egner sig ligeledes bedst til en behandling i udvalget.

Jeg kan give socialdemokratiets tilslutning til de rullende 5 års planer for udbygningen af den sociale og sundhedsmæssige virksomhed. Jeg er overbevist om, at det må være den rigtige måde at starte udbygningsplanerne på ude i primærkommunerne, som jo har problemerne tættest inde på livet. Så må det være amtskommunerne, der har den overordnede styring og koordinati-on. Styrelseslovforslagets bestemmelser om, at det er socialministeren og indenrigsministeren, der endeligt påser, at de for planlægningen fastsatte regler er fulgt, at der er tilvejebragt en for borgerne rimelig service, og at der er taget tilstrækkeligt hensyn til en rimelig udnyttelse af samfundets ressourcer, anser jeg for absolut nødvendige.

Vi har også en væsentlig forandring i sygesikringsloven. Ud over ændring i reglerne om klageadgang er der forslag om en begrænsning af tilskuddet til briller. Man kan vel ikke helt se bort fra, at de nuværende regler ofte er udnyttet urimeligt på grund af sygesikringens bestemmelser. Efter lovforslaget vil der fremover kun blive ydet tilskud til betaling af særlig kostbare og nødvendige brilleglas. Økonomisk vanskeligt stillede personer vil kunne hjælpes efter de sociale pensionslove og efter loven om offentlig forsorg eller senere hen efter bistandsloven. Under udvalgsarbejdet tror jeg det vil være rigtigt, at vi foretager en indkredsning af den persongruppe, der kaldes de økonomisk dårligst stillede, således at denne persongruppe fortsat kan sikres ret til briller på vilkår, de kan klare.